

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Hun duede ikke.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 315. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429411782656/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

saae ikke mig! han kom her til sin Moders Begravelse. Jeg saae ham staae ved Graven, han var saa kridhvid og saa bedrøvet, men det var for Moderens Skyld. Da siden Faderen døde, var han i fremmede Lande og kom ikke her og har ikke heller senere været her. Aldrig giftede han sig, veed jeg; — han var nok Procurator! — mig huskede han ikke, og om han havde seet mig, saa havde han dog vist ikke kjendt mig igjen, saa fæl jeg seer ud. Og det er jo ogsaa meget godt!»

10 Og hun talte om sine Prøvelsens tunge Dage, hvorledes Ulyk- ken ligesom væltede ind paa dem. De eiede fem hundrede Rigs- daler, og da der i Gaden var et Huus at faae for to hundrede, og det vilde betale sig at faae det revet ned og bygge et nyt, saa blev Huset kjøbt. Murer og Tømrer gjorde Overslag, at det videre vilde koste ti hundrede og tyve. Credit havde *Erik Hand-* 15 *skamager*, Pengene fik han til Laans fra Kjøbenhavn, men Skipperen, der skulde bringe dem, forliste og Pengene med.

[154] »Da var det, jeg fødte min velsignede Dreng, som her sover. — Fader faldt i en svær, langvarig Sygdom; i tre Fjerdingaar maatte jeg klæde ham af og paa. Det gik reent tilbage for os, vi 20 laante og laante; alt vort Tøj gik, og Fader døde fra os! — Jeg har slidt og slæbt, stridt og stræbt for Barnets Skyld, vasket Trapper, vasket Linned, grovt og fiint, men jeg skal ikke have det bedre, vil vor *Herre!* men han løser nok op for mig og søger for Drengen.«

25 Og saa sov hun.

Ud paa Morgenen fødte hun sig styrket og stærk nok, som hun troede, til igjen at gaae til sit Arbejde. Hun var netop kommet ud i det kolde Vand, da greb hende en Rystelse, en Afmagt; krampagtigt tog hun for sig med Haanden, gjorde et 30 Skridt opad og faldt om. Hovedet laae paa det tørre Land, men Fødderne ude i Aaen, hendes Træskoe, som hun havde staaet med paa Burden, — i hver af dem var der en Visk Halm — drev paa Strømmen; her blev hun fundet af *Maren*, der kom med Kaffe.

35 Fra Byfogden havde der hjemme været Bud, at hun strax maatte møde hos ham, han havde Noget at sige hende. Det var for seent. En Barbeer blev hentet til Aareladning; Vaskerkonen var død.

»Hun har drukket sig ihjel!« sagde Byfogden.

I Brevet, der bragte Underretning om Broderens Død, var

9 sine Prøvelsens] sin Prøvelsens m, sine Prøvelsens fejl O, sine Prøvelsens A, sin Prøvelsens C, sine Prøvelsens D. 19 paa] over mO, paa A, over O, paa D. 15 til Laans] i Laan m, til Laan O. 28 kommet] kommen D.